

משנה שבת (צב.).

שבת (צב.) אמר רב משום רבי חייא המוציא- (צב:) אצל כל אדם.

שבת (צב:) מתני'- מדמי ליה לאחר ידו ורגלו.

תוס' שבת (צב:) ד"ה ואת"ל.

קדושין (ו.) ת"ר: הרי את אשתי, הרי את ארוסתי הרי את קנויה לי- מקודשת, שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.

ח"ה המיוחסים לר"ן שבת (צב:)

בטלה דעדן אצל כל אדם. ודוקא הוצל דהיא עיר קטנה ואנשים בה מעט ואפי' במקומם בטלה דעתם, אבל אם היא עיר גדולה לא בטלה דעתם במקומם כדאמרינן בקידושין האומר הרי את חרופתי ביהודה מקודשת שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.

בית הבחירה למאירי מסכת שבת דף צב עמוד א

... יש מתרצים בה מפני שהגליל מחוז גדול והוצל כפר קטן ואין נראה כן שהרי במסכת קדושין ו' א' אמרו האומר חרופתי מקודשת שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה ושאלו שם וכי יהודה רובא דעלמא הוא הא למדת שאף בכרך גדול ואף במחוז הם שואלים וכי רובא דעלמא הוא וא"כ מחלו כבודם על הגליל שלא לשאול עליו...

שו"ת רעק"א ח"ד (סי' א').

משנה שבת (קד:)

שבת (קג.) מתני' הכותב שתי אותיות- כולה רבי יוסי היא.

הל' שבת פרק א'.

הל' שבת (פי"א הי"ד; פי"ב ה"י וי"ג; פי"ג ה"ט; פכ"א הי"ד).

הע': כמובן, כל הגמ' עם פרש"י.